

Δὲν παρέλειπον δ' ἐν τούτοις καὶ εἰς ἄλλας τινὰς μικρὰς φιλολογικὰς ἐργασίας νὰ ἐπιδίδωμαι, ἔξ ὧν ἐνίστε ὀλίγα ἐποριζόμην διὰ τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας μου. Οὕτως ἡ 'Εστία, ἐν ὅσῳ διηυθύνετο ὑπὸ τοῦ κ. Κασδόνη, ἀντήμοιβεν ἐλευθερίως ὅσα ἄρθρα τῇ ἔδιδον. Ἀφ' οὗτου ὅμως ἥλλαξε διεύθυνσιν, ἔπαυσεν ἔχουσα ἀνάγκην τῆς συνεργασίας μου· καὶ ἡμερολόγια δὲ μοὶ ἐζήτουν καὶ ἐλάμβανον παρ' ἐμοῦ ἄρθρα. Εἰς μάλιστα τῶν ἐκδοτῶν τοιούτου ἡμερολογίου, εἰς ὃν ἠναγκάσθην νὰ ὁμολογήσω ὅτι, εἰς ἃς διετέλουν περιστάσεις, δὲν ἐδυνάμην νὰ ἐργάζωμαι ἀμισθί, καὶ ἠναγκαζόμην νὰ πωλῶ τὸν καιρὸν μου, μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ἐννοεῖ τοῦτο, καὶ προθυμώτατα μοὶ ἐχορήγει, ἦν ἀπήτησα χρηματικὴν ἀμοιβήν. Ἀλλά, λαβὼν τὸ ἔργον μου, τὸ ἐξέδωκε καί, οὔτε τὴν χρηματικὴν ἀμοιβήν, οὔτε καὶ ἐν ἀντίτυπον τοῦ ἡμερολογίου ποτὲ μοὶ ἔπεμψε. Τίς ἦτο ὁ ἐντιμος οὗτος ἐκδότης τὸ ἀποσιωπῶ, διότι γράφω ἰδικά μου, οὐχὶ ἔδικά του ἀπομνημονεύματα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

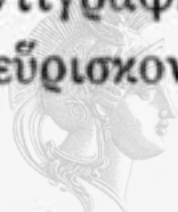

ΑΘΗΝΩΝ

Λεξικὸν ἀρχαιολογικόν.

Οὐ σπάνιαι δὲ μοὶ ἐπῆλθον καὶ ἄλλαι τοιαῦται ἀπογοητεύσεις, ὥστε εἶχον ἤδη φθάση εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἀπαξ διὰ πάντοτε, νὰ θραύσω τὸν κάλαμον, ὅτε, κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔαρ, προσελθὼν μοι ὁ ἐκδότης κ. Κωνσταντινίδης, μοὶ ἐπρότεινε ν' ἀναδεχθῶ τὴν σύνταξιν λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαίας ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας μετὰ πολυαρίθμων εἰκόνων. Καὶ ὑπὸ ἄλλας μὲν περιστάσεις τοὺς ὅρους πολὺ ἐπωφελεῖς δὲν θα ἔκρινον, διότι ἐπρόκειτο δι' ἐκάστην σελίδα εἰς μέγιστον ὄγδοον, σχεδὸν εἰς τέταρτον, συγκειμένην ἐκ δύο στηλῶν, νὰ λαμβάνω ἀμοιβήν δραχ. 3.10, ἥτοι χρυσᾶς 2.50, ἢ ἔστω καὶ 3 συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ χώρου τῶν εἰκόνων, ὧν ὅμως ἡ εὗρεσις καὶ ἡ ἐκλογή, οὐκ ὀλίγον ἐργώδης, ἦν καὶ αὕτη δι' ἐμέ. Τοιαύτη ἀμοιβή, καὶ δι' ἀπλὴν μετάφρασιν, ἴσως καὶ δι' ἀπλὴν ἀντιγραφὴν, μεγάλη δὲν θὰ ἐλογίζετο· ἀλλ' ἐγώ, ὅσα μὲν ἄρθρα εὗρισκον καλῶς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

συντεταγμένα εἰς ἄλλας γλώσσας, τὰ μετέφραζον, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ καὶ σπουδαιότερα ἀνέτρεχον εἰς μελέτας τῶν πηγῶν καὶ συγγραμμάτων περὶ αὐτῶν πραγματευομένων. Εἰργαζόμενην δὲ νυχθημερόν, καὶ ἐπεράτωσα τὸ ἔργον τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1889, ὅτε μετ' ὀλίγους μῆνας ἐπερατώθη καὶ ἡ τύπωσις. Ἡ σπουδὴ δὲ μεθ' ἧς ἐπεμελούμην τῆς συγγραφῆς ταύτης, πάσης ἄλλης ἀσχολήσεως ἀποστάς, προήρχετο καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὴν ἡλικίαν, εἰς ἣν εἶχον ἀφικθῆναι ἀφορῶν, ἐνόμιζον ἀναγκαῖον νὰ συντελέσω τὸ σύγγραμμα τοῦτο πρὶν ἔλθῃ τὸ μοιραῖον τέλος μου, διότι, ὅστις ἄλλος καὶ ἂν ἔπειτα ἀνελάμβανε τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, ὅσον καὶ ἂν ἦν ἱκανώτερός μου, δὲν θὰ ἐγνώριζε τὴν μέθοδον, καθ' ἣν εἰργάσθην καὶ τὰς πηγὰς πάσας ἐξ ὧν ἤντλουν, ὥστε τὸ σύγγραμμα θὰ παρεξέκλινε τοῦ πρώτου σχεδίου τοῦ πρὸς βλάβην τοῦ μετ' ἐμοῦ συμβληθέντος ἐκδότου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἑφημερίδες

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐπεδιδόμην ἐνίοτε καὶ εἰς ἄλλας βραχείας τινὰς ἐργασίας. Οὕτως, ὅτε ἰδρύνθη ἐν Ἀθήναις ἡ Γαλλικὴ ἑφημερίς *Spectateur d' Orient*, ὁ ἀρχισυντάκτης αὐτῆς μοὶ ἐζήτησε τὴν συνεργασίαν μου. Καὶ ἀναμίξεως μὲν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς πορείαν ἀλέσχον παντάπασι, διότι ἐγὼ καὶ, κατὰ τὰς ἐμὰς θεωρίας, εἰς οὐδέτερον τῶν τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἑφημεριδογραφίαν τῆς Ἑλλάδος διαιρούντων τότε κομμάτων ἔβλεπον τὴν σωτηρίαν, οὔτε τὸ ἐν τοῦ ἄλλου ἔκρινον μᾶλλον καταδικαστέον. Περιορίσθην λοιπὸν εἰς τὸ νὰ γράψω σειρὰν ἀρθρῶν περὶ **Τοπογραφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν**, ἃ μετέπειτα, ἀδεία τῆς συντάξεως τῆς ἑφημερίδος, ἐξέδωκα μετὰ χάριτος εἰς φυλλάδιον, ἐκδοὺς αὐτὸ παρὰ τῷ κ. Κωνσταντινίδῃ. Ἀπερῥόφησε δ' ἡ ἑκδοσις μέρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ λεξικοῦ, χωρὶς οὐδὲ λεπτὸν νὰ φέρῃ ὠφέλειαν.

Ὅσάκις δ' ἐδυνάμην, στιγμὰς ὑποκλέπτων, ἔγραφον καὶ εἰς ἄλλας ἑφημερίδας, οἷου δήποτε κόμματος, διότι εἰς οὐδὲν ἀνήκον,